

a veszélyeshulladék-bírsággal, a hulladékok gyűjtésével, tárolásával, égetésével foglalkoznak.

A kézikönyv szerkesztői a kormányrendeletekhez magyarázatokat fűztek, az adatszolgáltatáshoz szükséges nyomtatványok helyes kitöltéséhez útmutatásokat készítettek. A közölt joganyag, magyarázó szöveg és kitöltési útmutatás nélkülözhetetlen segítőtársa mindazon vállalatok, vállalkozások vezetői, menedzserei számára, akiknek munkája a veszélyes hulladékokkal bármilyen formában kapcsolatos.

R. I.

OSVALD Csilla–SÁRA Katalin

Az igazságügyi szakértők kézikönyve Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest, 1996. 352 p.

A szakértők szerepe egyre fontosabbá válik az igazságszolgáltatásban. Közreműködésük rendkívül fontos az igazság kiderítése során a bírák, ügyészek és nyomozók számára a hatósági eljárásokban, a polgári és büntetőperekben egyaránt. Jelentőségük növekedését bizonyítja az is, hogy – a működésüket, díjazásukat szabályozó kormány- és IM-rendelet után – a jogterület szabályozása törvényi szintre emelkedett: az Országgyűlés megalkotta az Igazságügyi Szakértői Kamaráról szóló 1995. évi XCIV. törvényt. E törvény új alapokra helyezheti az igazságügyi szakértők tevékenységét azzal, hogy a Kamara részt vesz a rájuk vonatkozó jogszabályok megalkotásában, véleményezési joga van a szakértői szervezet fejlődési irányainak meghatározásánál, és képviseli az igazságügyi szakértők érdekeit.

A Kézikönyvben az Általános szabályok közt először az Igazságügyi Szakértői Kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény rendelkezéseit ismerjük meg. A törvény meghatározza a kamarai tagság keletkezését, megszűnését, a kamarai tagok jogait és kötelezéseit. Foglalkozik a területi kamarák és a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara működésével, szerveivel, a tisztségviselők megválasztásával és a felelősségi szabályokkal (az etikai vétség meghatározása, az etikai eljárás lefolytatása). A kamara tevékenysége felett a törvényességi felügyeletet az igazságügyiminiszter gyakorolja. A törvényjavaslat benyújtásához készült Indoklás kifejti, hogy a kamara feladata a szakértők továbbképzésének szervezése, az etikai szakmai színvonal elveinek

meghatározása és a szakértők alkalmasságáról való véleménynyilvánítás is.

Az Általános szabályok közt a továbbiakban az igazságügyi szakértőkről szóló 53/1993. (IV. 2.) Korm. rendelet, a 2/1988. (V. 19.) IM rendelet, az igazságügyi szakértők díjazását szabályozó 3/1986. (II. 21.) IM rendelet és az igazságügyi szakértői igazolványok kiadására vonatkozó 10/1994. (VIII. 5.) IM rendelet szövegét, valamint a rendelkezések mellékleteit találjuk. A felsorolt rendeletek foglalkoznak – többek közt – az igazságügyi szakértők névjegyzékével, a szakértői vélemény felülvizsgálatával, a szakértői intézményekkel s a szakértő működésével. A szakértői vizsgálatok közül az orvosszakértői, a vegyészszakértői, a közlekedési szakértői vizsgálatok lefolytatásának előírásait ismerjük meg.

Az igazságügyi szakértők közül sokan intézményi keretek között látják el feladataikat, rájuk ezért a közalkalmazotti törvény rendelkezései vonatkoznak. A Kézikönyv II. fejezete ennek megfelelően közli a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény teljes szövegét, mely tartalmazza a közalkalmazotti jogviszonyra, a munkaügyi kapcsolatokra, a munkavégzésre, a fegyelmi felelősségre, a közalkalmazottak illetményrendszerére vonatkozó előírásokat. A 3/1993. (I. 30.) IM rendelet az előbbi törvénynek az igazságügyi szakértői intézményeknél történő végrehajtását szabályozza.

Az Eljárási keretek című (III.) fejezetben a büntetőeljárásról és a polgári perrendtartásról szóló 1973. évi I., illetve az 1952. évi III. törvény kivonatos szövegét találjuk. A szemelvények a bizonyítás általános szabályait (a bizonyítás eszközeit, a szakértő kötelezettségeit és jogait, a szakvélemény előterjesztésének módját stb.), majd a bizonyítás elrendelését, a bizonyítási eszközöket, a szakértők kirendelésének szabályait, s a tanúkkal és szakértőkkel szemben – meg nem jelenés, vallomástétel és véleménynyilvánítás megtagadása, késlekedés esetén – alkalmazható kényszerítő eszközöket tartalmazza.

A kézikönyv IV. fejezete a felülvéleményezésre vonatkozó rendelkezéseket mutatja be. A 60/1994. (XI. 8.) FM rendelet az Állatorvostudományi Egyetem Igazságügyi Felülvéleményező Bizottsága és az Igazságügyi Mezőgazdasági Szakértői Bizottság működését, a 13/1994. (IX. 13.) NM rendelet az Igazságügyi Tudomá-

nyos Tanács Igazságügyi Bizottsága működését szabályozza. Az Igazságügyi Könyvszakértői Bizottság működéséről szóló 139/1965. (PK 35.) PM-IM együttes utasítás előírja, hogy a Bizottság megkeresésre könyvszakértői véleményt, felülvizsgálati szakvéleményt nyilvánít, tapasztalatairól tájékoztatja az illetékes szerveket, állást foglal a könyvszakértők működését érintő elvi kérdésekben stb. Az Együttes utasítás meghatározza a Bizottság szerveinek feladatait és az ügyintézés menetét; tevékenysége felett a felügyeletet a pénzügyminiszter és az igazságügyi-miniszter gyakorolja.

Az összeállítás utolsó két fejezete végül az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet és az Igazságügyi Műszaki Szakértői Intézet módszertani leveleit tartalmazza. A szerzők az Utószóban kifejtik, hogy a Magyarországon bejegyzett mintegy négyezer igazságügyi szakértő feladatainak ellátásához nagyfokú műszerezettség, a felügyeletet ellátó főhatóságok összehangolt munkája szükséges. Sok a megoldandó probléma, reformokra is szükség van; az igazságügyi szakértői terület fejlesztése a kamaráról szóló törvény megalkotásával mindenestre már elkezdődött...

A kézikönyv összeállítói az igazságügyi szakértői területen működnek az Igazságügyi Minisztériumban. Munkájukkal a mindennapi gyakorlatban felmerülő problémák megoldásához kívánnak segítséget nyújtani. Ezért gyűjtötték össze egy kötetbe az igazságügyi szakértők jogállásával, munkájával, a szakértői eljárással és felülvéleményezéssel kapcsolatos összes rendelkezéseket és módszertani irányelveket.

R. I.

Victor SCHEITLIN

67 ellenőrző lista az értékesítésben

Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest, 1997. 188 p.

Az értékesítés érdekes, sokoldalú tevékenység, hiszen az ügyfelek gyakran új, a korábbiaktól eltérő problémákat vetnek fel. A legfontosabb kiindulási pont: a minden vásárlóban meglévő vásárlási motiváció, amely nagyon sokféle lehet... Ilyen és hasonló gondolatokat fogalmaz meg a több évtizedes nemzetközi közgazdasági-értékesítési és pedagógiai tapasztalatokkal rendelkező szerző, aki jelenleg Zürichben a gazdasági szakemberképző központ (ZBA) vezetője. Az

értékesítési vezetők számára készült, 67 ellenőrző listát felsorakoztató munkájában közel 4000 javaslatot, tippet és ötletet ad közre a sikeres értékesítési tárgyalások lebonyolításához, az értékesítési szervezet és vezetés hatékony működéséhez. Ellenőrző listái – a kármegelőzés mellett – elsősorban az értékesítési teljesítmény javítását célozzák. Valamennyi szakma felhasználhatja ezeket az értékesítés során a munkafolyamatok rendszerezése, a tárgyalások ésszerűsítése és a ráfordítások csökkentése érdekében.

A könyv első részében feltett értékelő kérdések, ötletek, tanácsok és javaslatok az értékesítési szervezet átvilágítására, a marketingtevékenység javítására, az ügyfelek aktivizálására és a cégről kialakult véleményük kipuhatolására irányulnak. Az ötletek az értékesítési levelezés javítását, az ajánlat megfelelő elkészítését, a telefonköltségek csökkentését és a telefonmarketing felhasználási lehetőségeit célozzák. A javaslatok pedig az új ügyfelek szerzésének, az elvesztett ügyfelek visszanyerésének az ügyfelekkel való kapcsolat-felvételnek a lehetőségeit tartalmazzák. Foglalkoznak továbbá a viselkedés általános szabályaival, a kifogások udvarias elhárításának formuláival, a versenytársakkal szembeni magatartással, a hatékony demonstrációval, a szemléltető eszközök használatával, a vásáron szerzett kapcsolatok értékelésével stb.

A könyv második részének ellenőrző listái az értékesítési vezetésre, motivációra és ellenőrzésre adnak javaslatokat, ötleteket és gondolatokat. A javaslatok a négy szemközti beszélgetések sikeres lebonyolítására, az új munkatársak felvételére, betanítására, a külső munkatársak ösztönzésére, az értékesítési megbeszélések hatékonyra tételére, a helyes ellenőrzésre és minősítésre, a fluktuáció kezelésére stb. vonatkoznak. Az ötletek a kilépő munkatársakkal történő beszélgetések helyes lefolytatására, a problémamegoldás technikájára, a béremelési igények helyes kezelésére stb. irányulnak. Gondolatokat és lehetőségeket találunk a könyvben a vezető beosztású munkatársak tehermentesítésére, az oktatási módszerekre, az értékesítési költségek csökkentésére, a vevőkapcsolatok aktív ápolására, a számítógéppel támogatott értékesítési rendszerek bevezetésére stb. A szerző foglalkozik az információáramlás javításának kérdéseivel is.

A harmadik rész listái a tárgyalásokhoz és szolgáltatásokhoz adnak szabályokat, javaslatokat és